

Iubirea Lui

Nu vrea să mai vorbesc
Nu vreau să spun nimic
Vreau doar să tac și să gândesc
Vreau doar să-sculț și să privesc

Nimic din tot ce văd eu nu pot înțelege
Nimic din tot ce aud nu pot pricepe
Sunt prea confuz și întristat
Sau poate-s prea neîncercat

Prea multe semne de întrebare
Prea multa durere și apăsare
Nici eu nu mai pot înțelege
De unde atâta făr' delege

De ce suspin, de ce-s așa?
Mă întreb neîncetat adesea
De ce mă doare inima
Și nu pot să înțeleg durerea

Să plângi și să suspini ca nu înțelegi
De ce ești tu acela care simte
Când în biserica cu toții
Stau parca ar fi morminte

Să vezi ca-n juru-ți totu-i mort
Și nu există lacrimă de jale
Căci în al Domnului sfânt cort
Nu se mai zice-un Amin, Osanale

Dar oare nimeni nu mai vede
Nu-i oare suflet care simte
Ca aici la noi în adunare
Lipsește în întregime darurile sfinte

Cânți adesea neîncetat
„Un dor ne-a strâns și ne-a legat
De tine scumpe Tată
Nimic nu ne va despărți
Nici inima de piatră”

Dar iată câtă falsitate
Căci și în casa Lui tu minți

Atuncea când nimic din tot ce cânti
Tu nu trăiești si nici nu simți
Oprește-te căci mergi spre moarte

Si apoi tu vrei să vezi in adunare
Prorocie, dar de vindecare
Minuni si semne chiar pe loc
Dar nu te uiți ca nu ai semănat deloc

De ce-ai venit tu azi in casa Sa
E astăzi întrebarea mea
Sa fii smerit si umil in fața Sa
Sau să aduni păcate-n traista ta

De nu-ai venit cu o inima smerita
Cuprins de dor, plin de credința
Si ai venit din obligație si obicei
Când trâmbița va răsuna vei fi mai rău ca ei

Pentru-ca in a ta viața toată
Te-ai adunat cu frați la olaltă
Nu cu gândul sa te faci mai bun
Ci din obiceiul tău străbun

Mama, tata a mers la adunare
Mă prezint si eu ca fiecare
Cânt si eu cu restul o cântare
Mai ascult o cuvântare

Obiceiul acesta nu e bun,
Lasă-te de el acum
Seamănă azi cu Isus
Și vei secera in ceruri sus

Samuel F.